

MET DE HANDEN IN HET HAAR ?

Bijlange niet, folks !

Zo rap gooien we de handdoek nog niet in de ring.

Deze zaterdagnamiddag wedstrijd was een game waar ik als coach ondanks de terechte nederlaag van genoten heb.

Nu hoor ik er al een paar verbaasd mompelen of hun wenkbrauwen fronsen, maar geen nood.

Ik ga de aandachtige lezer eens fijn uit de doeken doen waarom.

1. Onze tegenstander van vandaag is ten eerste al vele jaren gekend voor een goede jeugdvoetbalopleiding en dat kon vandaag zelfs een blinde zien.

Als eerstejaars U13 gingen jullie twee jaar geleden tegen dezelfde jongens, die toen al zonevoetbal speelden, serieus de mist in.

De eerste helft van vandaag óók trouwens: 6-0 was een logisch verdict.

En eens te meer het bewijs dat het een spelconcept is dat rendeert op langere termijn.

Want als de tegenstander het kan, waarom zouden jullie het dan niet kunnen leren ?

Ik zie en voel als trainer dat het een enorme aanpassing van jullie vergt om het nieuwe concept onder de knie te krijgen.

Er is trouwens geen weg terug als jullie ooit willen kunnen wedijveren met de betere ploegen.

Maar ik weet ook dat jullie het kunnen, anders zou ik het zelfs niet willen uitproberen hebben.

Ik ben jullie “vurigste” supporter en probeer natuurlijk uit iedereen het beste te halen. Dat kan veeleisend klinken maar in een competitiesport krijg je niks zomaar op een schoteltje aangeboden.

Er moet verdomd hard voor gewerkt worden, jaaaa-ren lang. Later in het échte leven zal dat trouwens niet anders wezen.

En jongens, niet opgeven, wij beginnen pas het zoneprincipe te ontdekken, andere ploegen hebben al een paar jaren voorsprong en dat gat fiets je niet op één maand of één voetbaljaar dicht.

2. Ik heb genoten van menig dodelijke aanval van de geelzwarten, maar toch ook van een paar Lennikenaars die in de eerste 35 minuten het hoofd boven water probeerden te houden.

Maxim bevestigde nog maar eens dat hij van geen enkele reus bang is en als een echte pitbull het duel niet schuwt.

Ook een goedkeepende en in die rol secuur meevoetballende Gianni deed zijn best om zijn netten van “nog erger” te behoeden.

Voor zij die het nog niet weten: in principe spelen de keepers, tot aan de winterstop, om beurt 2 volledige wedstrijden na elkaar.

Trouwens vandaag mocht Jorden de laatste 10 minuten aan de bak omdat hij tenslotte ook een ganse namiddag voor het voetbal opofferde als bankzitter.

En pas op het veld, mocht hij al direct uitpakken op een gevaarlijke bal en hij deed dat goed. Dus trainer tevreden.

3. Waar ik ook van genoten heb, buiten de herfstzon, was onze tweede helft. Als je nagaat dat je de rust ingaat me 6-0 en uiteindelijk verliest met 7-2, dan winnen we de tweede helft eigenlijk met 1-2. Trouwens onze twee goals die we scoorden mochten gezien worden: een soloactie van Lukas Cuyle die hij in een one-to-one tegen de keeper beheerst afmaakte, en Wauter die op en mooie pass zijn turbo liet aanslaan en ondank onsportieve hinder van zijn tegenstander met een mooi stiftertje zijn actie afrondde. En wat ook gezien mocht worden, was de 20 cm lange schaafwonde op de bil van Lukas Lintermans na een gemene fout van een Teralfenaar die niet eens opgemerkt werd door de man in het fluo-hesje. Na zijn buikgriep eerder deze week, bleef Lukas dus ook vandaag niet van enig ongemak gespaard. In 't vervolg zal ik de scheidsrechter vragen de eerste helft over te slaan en onmiddellijk de tweede te spelen. Vandaag waren we trouwens uiterst efficiënt in het afmaken van onze kansen, want ze lagen niet dik gezaaid op het synthetische gras.

4. Tenslotte heb ik ook genoten van het veel beter spelende gegroepeerde blok in de tweede helft. De trainer van de Leeuwkens zei me trouwens na de match dat we hun centrale as in die tweede helft niet alleen uitschakelden, maar centraal zelf het overwicht hadden. Wat jullie als een compliment mogen beschouwen: de volhouder wint. Conditioneel staan jullie er in 't algemeen ook goed voor, zeker na de zware sportweek die de SG'ers achter de rug hebben en dat is toch een prettige vaststelling.

5. Laatste punt waar ik tenslotte, vóór en in de eerste helft, van genoten heb waren de vele slordige passes die we kwistig rondstrooiden, het gebrek aan overtuiging in duels, de snelheid waarmee tijdens de opwarming de passing en afwerking op doel gebeurde, de richtlijnen van de trainer die door sommigen alweer compleet in de wind werden geslagen, en een groot gebrek aan concentratie. Het genot dat ik hierbij voel is het besef dat er ons nog enorm veel werk wacht de komende maanden om toch maar te proberen steeds beter te worden en steeds verder te gaan: "ultra plus"

Nu goed, volgende week mogen we op bezoek bij een nog sterkere tegenstander SK Leeuw A. Laten we sereen maar hard werken op training komende week, het is niet tegen zo'n ploegen dat we gaan winnen, maar we kunnen zo'n matches goed gebruiken om veel te leren uit onze foutjes. En dan bekijken we in de terugronde wel of we al dan niet een beetje van onze achterstand hebben ingehaald.

Keep up the good spirit, boys !

Trainer Patrick,